

Arrest

**nr. 351 682 van 18 augustus 2026
in de zaak RvV X / IX**

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. MOSKOFIDIS
Rootenstraat 21/18
3600 GENK**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 28 november 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 oktober 2024 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op (oud) artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 april 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 mei 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, *loco* advocaat A. MOSKOFIDIS, en van attaché F. LOECKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben. Hij diende op 7 maart 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

Verzoeker werd op 15 juni 2023 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS), in het bijzijn van een tolk die het Pashtou machtig is.

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de CGVS) nam op 30 augustus 2023 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Tegen deze beslissing stelde verzoeker een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad), die de beslissing van de CGVS heeft vernietigd bij arrest nr. 304 906 van 16 april 2024.

Verzoeker werd op 18 juli 2024 opnieuw gehoord op het CGVS, in het bijzijn van een tolk die het Pashtou machtig is.

De CGVS neemt op 25 oktober 2024 wederom een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

“Feitenrelaas

U, A. R. Y., verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten. U bent Pashayi van origine, soennitisch moslim en afkomstig van het dorp Shad Khan, district Kuz Kunar Khewa, provincie Nangarhar. Uw vader en uw broer Z. werkten beiden voor de Amerikaanse ambassade in de luchthaven van Jalalabad en ontvingen bedreigingen van de taliban. Uw vader begon daar te werken in 2002, maar drie maanden voor de machtsovername van de taliban stopte hij met zijn werkzaamheden en startte hij een procedure om naar Amerika te vertrekken. Deze procedure was nog niet afgerond. Uw broer Z. werkte bij de Amerikanen sinds 2018 en toen de machtsovername van de taliban plaatsvond, werd hij vanop zijn werk geëvacueerd. Hij verbleef in Bulgarije, Qatar en uiteindelijk Amerika. De taliban bezochten uw huis tijdens de machtsovername op zoek naar uw broer en uw vader, enkel uw paternale oom was toen thuis. U ging rond 24 à 25 augustus 2021 samen met uw vader, uw twee broers (Z. R. en M. A.) en stiefmoeder naar de luchthaven, maar jullie geraakten elkaar kwijt tijdens een explosie en u kon het land dus niet via de luchthaven verlaten. U verliet Afghanistan uiteindelijk rond 28 augustus 2021, samen met uw broer Z. R., en reisde via Iran – waar u uw broer kwijtraakte, sindsdien vernam u niets meer van hem –, Turkije, Bulgarije, Servië, Roemenië, Oostenrijk, Zwitserland en Frankrijk naar België waar u aankwam op 5/03/2022. Op 7/03/2022 diende u hier ook een verzoek om internationale bescherming in. Nadien kwam u te weten dat uw vader, stiefmoeder en broer M. A., net als uw broer Z., ondertussen in de Verenigde Staten verblijven.

In België werd u op een bepaald moment geïnterviewd toen u bij Klein Kasteeltje aan het aanschuiven was. Deze beelden werden op tiktok verspreid en de taliban kregen dit te zien. De taliban hebben uw oom A. hierover bevraagd en vallen hem regelmatig lastig door hem te slaan en te vragen naar de verblijfplaatsen van u, uw broer en uw vader.

Ter ondersteuning van uw verzoek legt u volgende originele documenten neer: uw taskara, werkdocumenten van uw vader, appreciatiebrieven van uw vader, verificatiebrief van uw vader, een dreigbrief en de envelop waarmee de documenten opgestuurd werden. U legt ook kopieën neer van volgende documenten: de taskara van uw vader en broer, foto's van uw vader op zijn werk, een foto van u en uw broer, documenten van uw broer en een usb. Op 30 augustus 2023 nam het Commissariaat-generaal een weigeringsbeslissing. Op 19 februari 2024 legde u tijdens uw beroepsprocedure voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een kopie neer van de Amerikaanse verblijfskaarten van uw vader en uw broer, hun adres in Amerika en twee foto's van uw broer M. A., uw vader en stiefmoeder. Ter terechtzitting toonde u een documentaire waarbij verzoekers worden geïnterviewd op Klein Kasteeltje. Op 16 april 2024 vernietigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de beslissing van het Commissariaat-generaal omdat 1) u nieuwe stukken had ingediend die op het eerste zicht een indicatie vormden van uw familieband met uw vader en u, door het verblijf van uw oudste broer en vader in de Verenigde Staten, zou kunnen beschouwd worden als iemand die de voormalige Afghaanse overheid ondersteunt en 2) omdat u aangaf dat u in België geïnterviewd werd bij Klein Kasteeltje, dat deze beelden volgens uw verklaringen op tiktok verspreid zijn en dat uw paternale oom hieromtrent door de taliban werd aangesproken. Uw dossier werd daarop teruggezonden naar het Commissariaat-generaal. Op 18 juli 2024 werd u opnieuw op het Commissariaat-generaal uitgenodigd voor een persoonlijk onderhoud. Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud legde u een originele brief van uw Belgische werkgever voor. U legde ook een usb-stick neer met het fragment waarin u geïnterviewd wordt bij Klein Kasteeltje.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen niet kan worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève en/of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban. U bent er evenwel niet in geslaagd dit aannemelijk te maken, om onderstaande redenen.

Ten eerste is uw gedrag niet te rijmen met een nood aan internationale bescherming.

- *U verklaarde bij aankomst in België zeventien jaar te zijn (MENA verklaring, p. 4; DVZ, punt 4) en u stelde aldus minderjarig te zijn. Het CGVS verwijst hierbij naar de beslissing die u werd betekend door de Dienst Voogdij in verband met de medische test tot vaststelling van uw leeftijd. Die beslissing toont aan dat u op 14 maart 2022 ouder was dan 18 jaar met een vermoedelijke leeftijd van 24.30 jaar en een standaarddeviatie van 1.42 jaar, waardoor u op het ogenblik van de betekening van deze beslissing op zijn minst bijna 23 jaar oud geweest moest zijn. De geboortedatum die uiteindelijk voor u werd vastgelegd is 1/01/1999. Als u tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS gevraagd wordt naar uw leeftijd, houdt u vast aan uw beweerde minderjarigheid bij aankomst in België (CGVS 1, p. 5). Het heeft er hier alle schijn van weg dat u de Belgische asielinstanties doelbewust probeert te misleiden door u gevoelig jonger voor te doen dan u in werkelijkheid bent, hetgeen de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen bij voorbaat aantast.*

- *Na uw aankomst in de Europese Unie passeerde u verscheidene landen zonder een verzoek om internationale bescherming in te dienen of af te werken, met name Bulgarije, Roemenië, Oostenrijk en Frankrijk (DVZ, punt 23, 33; CGVS 1, p. 6). Het feit dat u naliert om in een van de voornoemde Europese lidstaten die u passeerde voordat u in België aankwam een aanvraag om internationale bescherming in te dienen of af te werken, doet afbreuk aan de gegrondheid van uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het reële risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Er kan immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat het concrete land waar de asielzoeker terecht komt en dat aan hem bescherming verleent, ondergeschikt is aan het feit daadwerkelijk tegen zijn vervolger(s) beschermd te worden. Van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst, mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij na aankomst in een derde land zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming.*

Ten tweede kan er aan de echtheid van uw taskara geen geloof gehecht worden, waardoor u uw identiteit niet aannemelijk gemaakt heeft.

- *Zoals supra aangetoond legde u bedrieglijke verklaringen af aangaande uw leeftijd. Ofschoon u verklaarde 17 jaar geweest te zijn bij aankomst in België (geboortjaar 2005) blijkt uit de objectieve leeftijdstest dat u minstens zes jaar ouder bent dan u verklaart te zijn (geboortjaar 1999). Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud, dat georganiseerd werd op 15 juni 2023, stelt u 18 jaar en 10 maanden oud te zijn (CGVS 1, p. 5). Aldus zou u geboren moeten zijn in augustus 2004. Dit alles strookt evenwel niet met de leeftijd zoals beschreven op uw taskara, waaruit blijkt dat u 16 jaar oud geweest zou zijn in 1397, wat maakt dat u geboren zou zijn in 1381, i.e. ergens tussen maart 2002 maart 2003.*

- *Aangaande uw taskara kan er nog opgemerkt worden dat u aanvankelijk verklaarde deze verloren te zijn. Dat u later alsnog uw originele taskara kon voorleggen komt zeer bevreemdend over. Uw rechtvaardiging dat u aanvankelijk sprak over een kopie van uw taskara kan in alle redelijkheid maar moeilijk overtuigen (CGVS 1, p. 5).*

- *Uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 13 september 2024 beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20240913.pdf) blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief.*

Gezien u uw identiteit niet op afdoende wijze aantoont, komt de door u beweerde familieband met de personen over wie u documenten neerlegt – met name de identiteitsdocumenten, documenten aangaande hun werk voor de Amerikanen in uw land van herkomst en hun Amerikaanse verblijfsdocumenten – ernstig op de helling te staan.

Ten derde kunnen er vraagtekens geplaatst worden bij het door u beweerde werk van uw vader en uw broer Z.

Vooreerst merkt het CGVS op dat u bitter weinig kennis heeft omtrent de jobs van uw vader en uw broer Z.

- *Zo legt u slechts vage verklaringen af omtrent de functies van uw broer en vader, hoewel u op het moment van uw eerste persoonlijk onderhoud reeds in contact stond met uw broer (CGVS 1, p. 3, 6). U geeft aan dat ze voor de OGA werkten, maar op de vraag om hierover te vertellen kan u enkel aangeven dat ze soldaten waren, patrouilleerden en op de luchthaven in Jalalabad werkten (CGVS 1, p. 7). U voegt toe dat uw*

broer niet naar buiten ging voor missies, maar binnen gestationeerd was en taken binnen het gebouw deed zoals toren shifts en patrouilles (CGVS 1, p. 10). U voegt toe dat uw vader met de Amerikanen werkte als bewaker en gevraagd om dit verder uit te leggen, kan u enkel aangeven dat u van uw broer hoorde dat ze verantwoordelijk waren voor Bagram en dat deze organisatie tot de Amerikaanse overheid behoorde (CGVS 1, p. 9). Bagram is echter een vliegveld in Parwan provincie en dus niet in Jalalabad (zie map 'Landeninformatie'), waardoor het vreemd is dat u aangeeft dat ze op Jalalabad luchthaven werkten maar wel verantwoordelijk waren voor Bagram. U voegt toe dat uw vader nooit over zijn job praatte, maar dat hij zei dat hij deze job kreeg via vrienden; welke vrienden weet u niet (CGVS 1, p. 9-10). Gevraagd naar de opleiding die ze moesten volgen, geeft u enkel aan dat ze 'ergens' moesten gaan voor speciale training, dat ze moesten leren met een wapen omgaan en dat de opleiding van uw broer één maand duurde (CGVS 1, p. 10). Anekdoten of verhalen van tijdens het werk van uw vader of broer kan u niet geven (CGVS 1, p. 10).

- Ook tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud slaagt u er niet in om bijkomende informatie te bieden omtrent hun jobs, hoewel hierop gemotiveerd werd in uw eerste beslissing waardoor u het belang hiervan wel zou moeten weten, u ondertussen meer dan een jaar tijd had om meer informatie te vergaren én u ondertussen ook met uw vader in contact stond. U weet echter nog steeds niet waar OGA voor staat, u weet niet welk soort contacten uw broer en vader met de ambassade hadden en verklaart opnieuw dat uw vader geen informatie over zijn werk met u deelde (CGVS 2, p. 8-9). Het is echter uiterst bevreemdend dat u uw familieleden geen uitgebreide vragen heeft gesteld omtrent hun werkzaamheden in Afghanistan, wetende dat dit een element was in de eerste beslissing die u kreeg. U geeft aan dat u alles dat u weet over hun jobs al verteld heeft en dat zij de job uitvoerden en niet u (CGVS 2, p. 8-9). Dat u in de tussentijd geen kennis heeft proberen vergaren, terwijl u zowel met uw vader als met uw broer in contact staat, is uiterst bevreemdend. Van een verzoeker kan namelijk redelijkerwijs verwacht worden dat hij zich uitgebreid informeert over de elementen die rechtstreeks verband houden met zijn asielverzoek. Het feit dat u zich niet informeerde naar de job van uw broer en vader, ook niet nadat u reeds een negatieve beslissing ontving van het CGVS waarbij op uw gebrekkige kennis gemotiveerd werd, geeft blijk van een algemene desinteresse in uw asielrelaas en wijst nogmaals op de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen. Van iemand die beweert een dichte familieband te hebben met twee personen die voor het voormalige ANSF hebben gewerkt én zijn problemen in Afghanistan baseert op de werkzaamheden van deze familieleden, kan een uitgebreide kennis verwacht worden omtrent hun werkzaamheden.

Daarnaast overtuigen de door u voorgelegde documenten en foto's betreffende hun werk niet.

- Omtrent het profiel van uw broer legt u ook enkel kopieën van documenten neer (i.e., badge, certificaten, Amerikaanse documenten). Het CGVS wenst hier te wijzen op de reeds geciteerde informatie betreffende de bewijswaarde van Afghaanse documenten. Kopieën van documenten kunnen daarnaast makkelijk bewerkt worden door middel van knip – en plakwerk, waardoor de bewijswaarde hiervan sowieso laag is. Bovendien is uw broer op alle ingediende foto's telkens te zien in een niet-officieel uitzien uniform, met sandalen en zonder geweer, al poserend bij twee auto's waardoor deze foto's er ook niet bepaald zeer professioneel en authentiek uitzien. Van uw vader legt u enkele originele werkdocumenten neer, maar slechts één foto van hem in uniform. Nog los van de informatie waaruit blijkt dat er ook aan originele documenten weinig waarde gehecht kan worden dient ook benadrukt te worden dat u verder geen enkele foto van u en uw vader samen kan voorleggen.

Ten vierde, in zoverre er nog enig geloof gehecht kan worden aan uw stelling dat uw vader en uw broer voor de Amerikanen gewerkt hebben, dan nog dient vastgesteld te worden dat u de problemen met de taliban niet aannemelijk maakte.

Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023 https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf en de EUAA Country Guidance Afghanistan van mei 2024 <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024>) blijkt dat personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. U haalt aan dat uw vader en broer Z. voor de Amerikaanse ambassade in de luchthaven van Jalalabad werkten (CGVS 1, p. 7, 9). U verklaart dat uw vader met zijn job stopte drie maanden voor de machtsovername en dat uw broer tijdens de machtsovername geëvacueerd werd naar Amerika (CGVS 1, p. 8, 10-11). Omwille van onderstaande redenen kan echter geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen omtrent de situatie van uw broer en vader in Afghanistan.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt omtrent het tijdsverloop van het vertrek van uw familieleden uit Afghanistan, wat de geloofwaardigheid van uw verklaringen ernstig ondermijnt.

- U verklaart dat Z. Afghanistan rond de machtsovername verliet (CGVS 1, p. 12; CGVS 2, p. 8), maar uit de documenten die u neerlegt van uw broer Z., blijkt dat zijn werkvergunning reeds op 10 april 2021 aan hem uitgereikt werd. Zijn vertrek uit Afghanistan moet dus van veel vroeger dan de machtsovername van augustus 2021 gedateerd hebben (zie map 'Documenten', document 8). Geconfronteerd hiermee, gaf u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud aan dat u geen verdere informatie had over zijn documenten en dat uw broer u enkel zei dat dat zijn documenten waren (CGVS 1, p. 12). Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud werd u nogmaals met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd. U gaf hierbij enkel aan dat de kaart al gemaakt was toen uw broer deze kreeg (CGVS 2, p. 8). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud werd ook, op uw uitdrukkelijke vraag, naar uw broer Z. gebeld. Gevraagd of hij deze tegenstrijdige data kon verklaren, antwoordde hij enkel dat hij ook niet weet waarom het er zo op staat (CGVS 2, p. 8, 12). Jullie slagen er hierbij niet in deze tegenstrijdigheid te verklaren; Amerika is namelijk een erg bureaucratisch land. Dat ze uw broer een verblijfskaart zouden geven waar een veel vroegere datum op vermeld staat, is allerm minst geloofwaardig. Het lijkt er hier eerder op dat uw broer Afghanistan al sinds geruime tijd voor de machtsovername verliet en dat u dit voor het CGVS probeert te verhullen. Ook werd op het einde van het tweede interview rechtstreeks – via luidspreker en in het Pashtou – aan uw broer gevraagd – u stond erop hem te bellen - om documenten van zijn procedure in Amerika neer te leggen, aangezien de data van aanvraag hier ook op vermeld staan, waardoor uw bovenstaande uitleg gestaafd zou kunnen worden. Ook kreeg u op het einde van het interview nog de uitleg omtrent het doorsturen van documenten na het interview (CGVS 2, p. 13). U heeft echter geen enkel document omtrent de procedure van Z. neergelegd. Als Z. echter geruime tijd voor de machtsovername reeds Afghanistan verliet – wat hier het geval lijkt te zijn –, dan kunnen uw verklaringen omtrent de situatie en vervolging rond de machtsovername onmogelijk kloppen.

- Ook uw verklaringen omtrent het vertrek van uw vader zijn niet consistent te noemen. Zo haalt u aan dat uw vader drie maand voor de machtsovername met zijn werkzaamheden stopte om een procedure op te starten om naar Amerika te vertrekken. U legt omtrent deze aanvraag twee Amerikaanse documenten neer (zie map 'Documenten', document 5). Deze documenten geven echter aan dat uw vader in juli 2021 nog steeds voor de ambassade tewerkgesteld was. Het document, uitgegeven op 7/7/2021, vermeldt als startdatum van de job van uw vader namelijk '1/11/2002' en als einddatum 'to present'. Daarnaast legt u ook verschillende verklaringen af omtrent de plaats waar u uw vader kwijtgeraakte. Zo geeft u initieel aan dat u, samen met uw ouders, naar Hamid Kharzai International Airport in Kabul trok om Afghanistan te verlaten maar dat jullie elkaar daar kwijt geraakten (CGVS 1, p. 3-4). Echter, tijdens de uiteenzetting van uw problemen geeft u aan dat uw vader naar Bagram luchthaven trok, wat niet in Kabul, maar wel in provincie Parwan gelegen is (CGVS 1, p. 8; zie map 'Landeninformatie'). Later tijdens het persoonlijk onderhoud – en ook in uw tweede persoonlijk onderhoud – spreekt u dan opnieuw over Kabul en niet over Bagram (CGVS 1, p. 14-15; CGVS 2, p. 7-8). Het is uiterst bevreemdend dat u verschillende verklaringen aflegt omtrent de plaats waar u volgens uw verklaringen zelf met uw vader naartoe bent gegaan.

- Ook omtrent de verblijfplaatsen van uw broers legt u doorheen uw procedure verschillende verklaringen af. Tijdens de registratie van uw verzoek om internationale bescherming gaf u namelijk expliciet aan dat uw broers Z. R. én M. A. nog steeds in uw dorp in Afghanistan verbleven (MENA, 7/03/2022, p. 3). Pas tijdens uw interview bij DVZ gaf u voor het eerst aan dat uw broer Z. R. samen met u Afghanistan verliet én dat u uw broer M. A. kwijt geraakte op hetzelfde moment als uw vader (DVZ, 14/12/2022, punt 18; vragenlijst CGVS, punt 5). Dat u samen met uw broer Z. R. Afghanistan verliet en dat u uw jongere broer M. A. kwijt geraakte samen met uw vader, zijn echter zaken die u tijdens de registratie van uw verzoek al zou geweten hebben. Dat u hier verschillende verklaringen over aflegt, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen nogmaals.

Ook legt u bijna geen enkel inhoudelijk document neer omtrent de procedures die uw broer en vader in Amerika hebben doorlopen.

- De enige documenten die u neerlegt, zijn twee aanvraagddocumenten van uw vader. Echter, hoewel hier uitdrukkelijk naar gevraagd werd tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud – en bovendien rechtstreeks aan uw broer zelf – (CGVS 2, p. 6-7, 13-14), legt u geen enkel document neer omtrent hun (verdere) inhoudelijke immigratieprocedure in Amerika. Gevraagd hiernaar, geeft u aan dat u het aan uw vader zal vragen maar dat hij ongeschoold is (CGVS 2, p. 6-7). Uw broer geeft enkel aan dat er overheidsadvocaten waren die deze procedure opvolgden (CGVS 2, p. 13). Tot heden heeft het CGVS geen enkel ander document omtrent de procedures ontvangen. Het is niet geloofwaardig dat u, in een land als Amerika, geen bewijs zou kunnen verkrijgen en voorleggen van de redenen, data, aanvragen en beslissingen omtrent hun statuten. Bijgevolg staan de redenen van de verblijfsstatuten van uw familieleden niet vast. Dat u hier geen zicht op biedt, doet

hier het vermoeden rijzen dat de daarop aanwezige informatie niet gelijkaardig is aan hetgeen u bij het CGVS aanvoert.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen, verkeert het Commissariaat-generaal in feite in het ongewisse omtrent de precieze werkzaamheden van uw familieleden in Afghanistan, de duur van hun tewerkstelling, het precieze tijdstip van hun vertrek én de inhoudelijke redenen van hun verblijfsstatuut in Amerika. Het spreekt voor zich dat dit relevante elementen zijn voor de beoordeling van uw persoonlijke vrees voor vervolging. Door het afleggen van ongelooftwaardige verklaringen omtrent de situaties van uw vader en broer toont u de problematische situatie waarin deze laatste zich volgens uw verklaringen bevonden niet aan.

Vervolgens kan er gewezen worden op enkele bevreemdende vaststellingen betreffende de aanvaringen met de taliban.

- U legt vage verklaringen af omtrent de bedreigingen die jullie ontvingen. Tijdens de uiteenzetting van uw problemen, spreekt u enkel in algemene termen over 'bedreigingen' die uw vader en broer ontvingen maar u specificeerde dit niet (CGVS 1, p. 8). Als er u daarna bijvragen gesteld werden, geeft u aan dat uw familie telefonische bedreigingen kreeg maar u kan niet specificeren hoe vaak dit gebeurde of wanneer dit voor het eerst gebeurde (CGVS 1, p. 13-14). Op de vraag of iemand van uw familie ooit over deze bedreigingen gepraat heeft tegen iemand anders, antwoordt u 'nee'. Als u echter gevraagd wordt waarom uw familie geen hulp vroeg aan de dorpsouderen of de overheid, geeft u dan plots een ander antwoord en geeft u aan dat ze het wel tegen de dorpsleider vertelden (CGVS 1, p. 13).*

- U legt weinig overtuigende verklaringen af omtrent het moment waarop de taliban uw huis bezochten. U geeft aan dat de taliban tijdens de machtsovername naar uw huis kwamen op zoek naar uw vader en uw broer (CGVS 1, p. 9). U weet echter niet hoeveel talibs naar uw huis kwamen en als er doorgevraagd wordt naar dit moment, kan u enkel aangeven dat jullie toen in Kabul waren en dat ze 'moeilijke tijden' gaven aan uw paternale oom maar vertrokken na tussenkomst van de malik (CGVS 1, p. 14).*

- U legt een aantal video's neer van het moment waarop de taliban uw huis bezochten (CGVS 1, p. 3, 14; zie map 'Documenten', document 10). Enerzijds is het vreemd dat dit moment gefilmd zou zijn. Zelf verklaart u hierover dat er veel dorpelingen aanwezig waren en dat zij dit gebeuren filmden en naar uw oom doorstuurden (CGVS 1, p. 14). Nochtans geeft u aan dat dit tijdens de machtsovername gebeurde, waardoor het een risico was van de dorpelingen om een dergelijke actie van de taliban te filmen en te verspreiden. Uit de beelden blijkt niet dat deze beelden stiekem gemaakt werden. Anderzijds dient opgemerkt te worden dat video's makkelijk in scène gezet kunnen worden. Het is aan de hand hiervan volstrekt onduidelijk in welke omstandigheden, waar, wanneer en met welke bedoeling de beelden werden gemaakt. Het CGVS merkt hierbij op dat er in deze filmpjes geen vijandig gedrag te zien is. In de filmpjes is er te zien hoe een auto rondrijdt en op een bepaald moment zijn er een aantal – al dan niet gewapende – mannen te zien die rondlopen. Het is hierbij evenwel niet duidelijk wie die mannen zijn, waar ze zich bevinden en wat hun bedoeling is. Aangezien u over deze zogenaamde aanval ook weinig weet te zeggen, wordt dit beeldmateriaal beoordeeld als geenszins bewijskrachtig.*

Tot slot, wat uw specifieke situatie betreft, kan verder worden opgemerkt dat uit de aanwezige informatie blijkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden – in zoverre hier in casu geloof aan gehecht kan worden – in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. U haalt geen dergelijke zaken aan (CGVS 2, p. 10). Het loutere feit dat u een familielid bent van een vroeger lid van het ANSF, waarvan u a priori niet aannemelijk maakt dat hij zélf te maken had met daden van vervolging (cfr. supra), is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofdte aannemelijk te maken.

- U haalt ook geen persoonlijke bedreigingen van de taliban ten aanzien van uzelf aan ten tijde van uw verblijf in Afghanistan. U haalt aan dat er tegen u geen bedreigingen werden geuit, maar dat jullie door uw vader geïsoleerd werden (CGVS 1, p. 14). U spreekt hierbij enkel over een inval waarbij de taliban naar uw broer en vader op zoek waren (CGVS 1, p. 9), een dreigbrief waar in stond dat uw vader zich moest presenteren (CGVS 1, p. 16) en telefonische bedreigingen die uw vader vaak niet met u deelde (CGVS 1, p. 13-14).*

- Hierbij wenst het CGVS in herinnering te brengen dat uw broer Z. vermoedelijk al veel vroeger Afghanistan verliet en aangezien u geen (gelooftwaardige) problemen ten aanzien van u aanhaalt gedurende die periode, dient de vraag gesteld worden waarom u dan bij terugkeer wel problemen zou kennen hierdoor.*

Ten vijfde dient er opgemerkt te worden dat, indien er werkelijk enkele naaste familieleden van u in de Verenigde Staten zouden resideren, hieruit omwille van onderstaande vaststellingen geen nood aan internationale bescherming afgeleid kan worden.

- U haalt immers geen geloofwaardige elementen aan waaruit zou blijken dat uw in Afghanistan achtergebleven familieleden zouden worden vervolgd. Uw paternale oom, zijnde de broer van uw vader, woont nog steeds in hetzelfde dorp in Afghanistan (CGVS 1, p. 5; CGVS 2, p. 4). Ook de kinderen van uw broer Z. R. wonen nog steeds in Afghanistan, net zoals uw vier zussen, verdere familieleden en volledige stam (CGVS 2, p. 4). U haalt aan dat uw oom soms lastig gevallen wordt door de taliban en meegenomen wordt door hen naar een plaats (CGVS 2, p. 10). Als hierop wordt doorgevraagd, geeft u aan dat ze hem zeggen dat zijn broer en neef met de ongelovigen werkten, dat ze hem vragen stellen, dat ze aan hem trekken en duwen en dat ze aan hem vragen waar zijn broer en neef zijn (CGVS 2, p. 10). Nog los van het gegeven dat u hiermee voortborduurde op zaken die u niet aannemelijk maakte, gaf u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud aan dat ze hem soms slaan (CGVS 1, p. 9), maar tijdens het tweede interview spreekt u hier niet over. U bent daarnaast ook vaag over hoe vaak uw oom lastig gevallen wordt (CGVS 2, p. 10). Uit uw verklaringen blijkt aldus geenszins dat uw oom zeer (ernstige) problemen kent in Afghanistan. Bovendien dient er hier nogmaals benadrukt te worden dat hij nog steeds in hetzelfde dorp in Afghanistan woont. Hij is nochtans de broer van een voormalig overheidsmedewerker. Aangezien hij klaarblijkelijk nog steeds zonder al te ernstige problemen kan leven in Afghanistan, dient hier de vraag gesteld te worden waarom u dit, als broer en zoon van een voormalige overheidsmedewerker, dan niet zou kunnen. U verklaart expliciet dat de taliban, behalve uw oom, niemand anders uit uw familie lastig vallen. U toont hier dus niet aan dat u in geval van terugkeer wél problemen zou hebben omwille van het door u beweerde verblijf van enkele familieleden in de Verenigde Staten.

- Het CGVS merkt hierbij op dat u geen enkel bewijs aanlevert dat uw broer Z. R. samen met u Afghanistan verliet en momenteel effectief vermist is. Bovenstaande tegenstrijdigheid omtrent uw verklaringen over de verblijfplaatsen van uw gezinsleden tijdens uw MENA interview in het achterhoofd houdende (cfr. supra), kan gesteld worden dat uw broer Z. R. zich evengoed nog steeds in Afghanistan zou kunnen bevinden.

Ten zesde wenst het CGVS in te gaan op uw verklaringen omtrent de video die op tiktok verspreid werd.

- U verklaart dat de video waarin u geïnterviewd werd terwijl u aan het aanschuiven was in de rij voor Klein Kasteeltje, viraal is gegaan en verspreid werd op tiktok en dat ook de taliban dit te zien hebben gekregen (CGVS 2, p. 11). U kan echter op geen enkele wijze aantonen dat deze video effectief viraal is gegaan. Gevraagd of u kan aantonen dat dit filmpje op tiktok verspreid werd, geeft u aan dat u het op tiktok zag en heeft opgeslagen. Gevraagd of u tijdens het interview op tiktok het filmpje kon tonen, zei u dat u geen tiktok meer hebt en dat het weg is. Gevraagd om aan andere mensen hulp te vragen om het filmpje op tiktok te zoeken en een screenshot hiervan te sturen, geeft u aan dat u uw best zal doen maar niet geschoold bent en dat veel jongens uit het centrum die dit filmpje zagen ondertussen al vertrokken zijn. U voegt toe dat het filmpje lang geleden werd verspreid, maar u niet meer weet in welk jaar het verspreid werd (CGVS 2, p. 11-12).

- Uit nazicht van het filmpje blijkt u ook enkel vragen te krijgen omtrent de verblijfsomstandigheden in België. U uit hierbij geen enkele bemerking omtrent Afghanistan, de taliban of uw persoonlijke asielsituatie (zie map 'Documenten'). Gevraagd wat de taliban dan precies zo erg vonden aan het filmpje, geeft u aan dat ze gewoon een excuus zochten om uw oom apart te nemen en hem lastig te vallen zodat u en uw vader zich zouden zorgen maken (CGVS 2, p. 11), waarmee u opnieuw voortbouwt op zaken – de problemen van u, uw vader en uw broer met de taliban – die u niet aannemelijk maakte. U komt hier dus niet verder dan blote beweringen en toont hierbij geenszins aan dat u omwille van deze video bij terugkeer naar Afghanistan problemen zou kennen.

Ter volledigheid wenst het CGVS het volgende te bemerken.

- Tijdens het begin van het eerste persoonlijk onderhoud vroeg u om met een Pashayi tolk te werken in plaats van een Pashtou tolk (CGVS 1, p. 2). Bij de DVZ had u echter verklaard zowel Pashtou als Pashayi voldoende te beheersen om de problemen die tot uw vlucht geleid hebben te verwoorden en hierover vragen te beantwoorden (zie administratief dossier: verklaring betreffende procedure). Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud bij het CGVS gaf u ook aan dat uw eerdere interviews bij de DVZ goed verlopen waren en ook die interviews vonden plaats in het Pashtou (CGVS 1, p. 3).

- Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS werd afgesproken om het interview met de Pashtou tolk te proberen. Er werd hierbij expliciet gesteld dat, indien er iets niet duidelijk zou zijn, dat u dit dan meteen mocht aangeven. Bij een moeizame communicatie zou het interview geannuleerd worden en een nieuwe datum vastgelegd worden met een Pashayi tolk. Ook uw advocaat was het er mee eens om het interview

verder te zetten (CGVS 1, p. 2). Tijdens uw beide persoonlijke onderhouden werd er verschillende keren gevraagd of u de tolk goed begreep, waarop u telkens affirmatief antwoordde (CGVS 1, p. 2, 9, 17; CGVS 2, p. 2, 9, 13). Noch u, noch het CGVS, noch uw advocaat, noch de tolk hebben tijdens de interviews opgemerkt dat de communicatie niet goed verliep. Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud verklaarde u dat uw Pashtou ondertussen bijna perfect is geworden door het centrum waarin u leeft (CGVS 2, p. 2). Er kan hier dan ook duidelijk geconcludeerd worden dat er tijdens uw persoonlijke onderhouden een goede communicatie met de tolk heeft plaatsgevonden.

Gelet op wat voorafgaat heeft u uw vrees voor de taliban niet aannemelijk gemaakt.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf en de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_dev blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld en het aantal burgerslachtoffers in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden in de periode na de machtsovername, tussen 19 augustus en 31 december 2021, het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten zette zich door in 2023 en 2024.

In de periode van 1 juli 2022 tot 12 januari 2024 registreerde UCDP in totaal 713 burgerslachtoffers (bij 420 incidenten waarin minstens één burger het leven liet). Meer dan een vijfde van deze slachtoffers (144) viel bij vier grote aanslagen in de periode augustus-november 2022, die gericht waren tegen gebedshuizen en de sjiitische gemeenschap.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. Tevens wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen enerzijds het National Resistance Front en het Afghanistan Freedom Front en anderzijds de taliban, die voornamelijk in Panjshir en aangrenzende provincies plaatsvinden. Daarnaast wordt er melding gemaakt van aanslagen van deze verzetsbewegingen op talibandoelwitten, voornamelijk in Kabul en in de noordoostelijke provincies. Bij incidenten waarin NRF of AFF betrokken waren, werden in de referentieperiode 1 oktober 2023 – 12 januari 2024 geen burgerslachtoffers gerapporteerd.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berrbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd kort na de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van aanslagen die voornamelijk plaatsvonden in Kabul en gericht waren tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. In de loop van 2023 daalde het aantal aanslagen van ISKP tegen sjiieten en leek ISKP zich eerder te concentreren op aanslagen tegen de taliban. Het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen daalde significant na operaties van de taliban tegen deze groepering in de loop van 2023.

ACLED registreerde in de periode van 1 juli 2022 tot 12 februari 2024 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar, Panjshir, Badakhshan en Baghlan. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers (199), gevolgd door Herat (61), Nangarhar (38) en Baghlan (31).

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden (-96%) en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. UNOCHA rapporteerde in de periode van 1 juli 2022 tot 22 augustus 2023 in totaal 2.205 (315 families) nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, allen afkomstig uit Panjshir. Ontheemding ten gevolge de economische situatie en natuurrampen kende een sterke stijging.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socio-economische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd

Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. UNOCHA geeft aan dat twee derde van de bevolking in 2023 humanitaire hulp nodig heeft. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie en volgens de IPC-kwalificatie kent minstens 40% van de bevolking een hoog niveau van acute voedselonzekeerheid.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontczegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van mei 2024 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EUAA Key

socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari_de_EUAA_COI_Query_Afghanistan_Major_legislative_security-related_and_humanitarian_developments_van_4_november_2022.pdf, de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf en de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024 [2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_developments_van_2_februari_2024.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_developments_van_2_februari_2024.pdf) (europa.eu)) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de taliban maatregelen zou hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals_van_augustus_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van mei 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-05/2024_CG_AFG_Final.pdf, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, en de COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 gaat het opnieuw om duizenden mensen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan worden Afghaanse migranten gerepatriëerd. In 2022 en tijdens de eerste helft van 2023 gaat het over meer dan 600.000 Afghanen die worden teruggestuurd uit Iran. In het najaar van 2023 kwam ook een massale migratiegolf vanuit Pakistan op gang. Midden november 2023 zouden reeds meer dan 300.000 Afghanen Pakistan verlaten hebben nadat de Pakistaanse autoriteiten begin oktober hun nieuw deportatiebeleid bekend hadden gemaakt.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een

van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin wordt de taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De taliban heeft wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VN-personeel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de taliban niet in staat wordt geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban personen behandelt die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van de perceptie verwesterd te zijn. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen.

- Gezien er aan de authenticiteit van uw taskara geen geloof gehecht kan worden, hebben de door u voorgelegde documenten betreffende uw familieleden - de kopieën van de taskara's van uw vader en broer, hun werkdocumenten voor de Amerikanen in uw land van herkomst, de kopieën van de Amerikaanse verblijfsdocumenten en de foto's – geen objectieve bewijswaarde.*
- Het document van uw werkgever in België is niet gerelateerd aan uw asielrelaas. Hieruit kan enkel afgeleid worden dat u zich tracht te integreren in de Belgische samenleving en alhier op zelfstandige wijze in uw levensonderhoud te voorzien.*
- Aangaande de dreigbrief van de taliban gericht aan uw vader kan er opnieuw gewezen worden op de fraudegevoeligheid van Afghaanse documenten. Bovendien dienen documenten, om bewijskrachtig te zijn, te kaderen binnen een geloofwaardig en coherent asielrelaas, hetgeen hier niet het geval is.*
- Op de USB-sticks staan de video van de aanvaring met de taliban en de video van uw interview aan het Klein Kasteeltje. Deze video's werden hierboven besproken.*
- De enveloppe toont louter aan dat u post kreeg uit Pakistan.*

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie administratief dossier).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Stukken die aanvullend werden neergelegd

Op 18 mei 2026 heeft verweerder aan de Raad een aanvullende nota overgemaakt waarin hij verwijst naar de volgende rapporten en er de weblinks van bijbrengt:

- 1. EUAA “COI Query Afghanistan Major legislative, security-related and humanitarian developments”, 4 november 2022;*
- 2. EUAA, “Afghanistan Security Situation”, augustus 2022;*
- 3. EASO, “Afghanistan Country Focus”, januari 2022;*
- 4. EUAA, “Afghanistan Country Focus”, december 2023;*
- 5. EUAA, “Country Guidance: Afghanistan”, mei 2024;*
- 6. EUAA, “Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city”, augustus 2022;*
- 7. EASO “Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City”, augustus 2020;*
- 8. EUAA, “Afghanistan: Targeting of individuals”, augustus 2022;*
- 9. UNAMA, “Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan”, juni 2023;*

10. COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban, 14 december 2023;
11. EUAA “COI Query Afghanistan – Major legislative, security-related, and humanitarian developments”, 2 februari 2024;
12. EUAA, “Afghanistan Country Focus”, november 2024;
13. EUAA, “Afghanistan Country Focus”, januari 2026.

Op 14 mei 2026 heeft verzoeker aan de Raad een aanvullende nota overgemaakt waarin hij de volgende stukken aanbrengt:

1. Amerikaanse identiteitskaarten en verblijfskaarten van zijn ouders en zijn broer;
2. ‘Affadavit’ opgesteld door de vader van verzoeker op 23 april 2026;
3. Brieven opgesteld door de Amerikaanse ambassade in Kabul op 7 juli 2021;
4. Het Amerikaans immigratiedossier van zijn ouders en zijn broer;
5. Documenten ter ondersteuning van zijn stelling dat zijn vader werkzaam was voor de Amerikaanse troepen in Afghanistan;
6. Afgaans paspoort van de vader van verzoeker;

3. Leidende principes bij de beoordeling van het beroep

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de CGVS beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient derhalve niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

4. Onderzoek van het beroep

4.1 Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van “*art. 1, sectie A, §2 van de Conventie van Genève van 28/07/1951*” en van het materiële motiveringsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de manifeste appreciatiefout. Hij tracht de motieven van de bestreden beslissing waarmee hem de vluchtelingenstatus wordt geweigerd te weerleggen en aannemelijk te maken dat hij wel degelijk een vrees voor vervolging koestert in de zin van de Conventie van Genève. Daarnaast voert verzoeker aan dat hij tevens een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van (oud) artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en dat aan hem minstens de subsidiaire beschermingsstatus moet worden toegekend. Hij vreest dat hij bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan als verwesterd en ‘ongelovig’ zal worden aanzien.

4.2 Motieven van de bestreden beslissing

Het vluchtrelaas van verzoeker kan als volgt worden samengevat: verzoeker verklaart dat zijn vader en zijn oudere broer werkzaam waren voor een Amerikaanse organisatie in de luchthaven van Jalalabad. De familie werd daarom geëvacueerd door de taliban. Toen de taliban de macht in Afghanistan overnamen, werd zijn broer uit Afghanistan geëvacueerd en naar Qatar gebracht. Verzoeker, zijn vader, zijn stiefmoeder en één van zijn broers hebben daarna ook besloten om Afghanistan te ontvluchten uit vrees voor vervolging door de taliban. Verzoeker vreest dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal worden gedood door de taliban. Hij vreest eveneens dat hij door hen als verwesterd zal worden gepercipieerd.

Verzoeker houdt voor dat ten onrechte wordt geoordeeld dat hij niet kan worden erkend als vluchteling in de zin van (oud) artikel 48/3, §1 van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidde als volgt: “*De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.*”

Artikel 1.A.2 van de Vluchtelingenconventie bepaalt het volgende:

“Voor de toepassing van dit Verdrag geldt als “vluchteling” elke persoon:
[...]

een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren. Indien een persoon meer dan één nationaliteit bezit, betekent de term "het land waarvan hij de nationaliteit bezit" elk van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit. Een persoon wordt niet geacht van de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, verstoken te zijn, indien hij, zonder geldige redenen ingegeven door gegronde vrees, de bescherming van één van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit, niet inroept."

Middels de bestreden beslissing weigert de CGVS verzoeker te erkennen als vluchteling en baseert hij zich hiervoor op volgende vaststellingen:

- Bij aankomst in België verklaarde verzoeker minderjarig te zijn. Er werd een leeftijdsonderzoek gevoerd waaruit is gebleken dat verzoeker op 14 maart 2022 vermoedelijk 24 jaar oud was met een standaarddeviatie van 1,42 jaar. Dit betekent dat verzoeker op dat ogenblik minstens 23 jaar oud was. Zijn vermoedelijke geboortedatum wordt bepaald op 1 januari 1999. Verzoeker heeft volgens de CGVS doelbewust geprobeerd om de bevoegde instanties te misleiden door zich jonger voor te doen, hetgeen de algemene geloofwaardigheid van zijn verklaringen aantast;
- Verzoeker is reeds verschillende landen in Europa gepasseerd zonder daar om internationale bescherming te verzoeken. Dit doet volgens de CGVS afbreuk aan de gegrondheid van zijn vrees;
- Verzoeker maakt zijn identiteit niet aannemelijk en er kan geen geloof worden gehecht aan de echtheid van zijn taskara. Daardoor komt ook de beweerde familieband met zijn broer en zijn vader op de helling te staan;
- Verzoeker beschikt slechts over een beperkte kennis omtrent de jobs van zijn vader en zijn broer. Hij beperkt zich tot enkele vage verklaringen. Ook tijdens het tweede persoonlijk onderhoud slaagt verzoeker er niet in meer concrete informatie aan te reiken, hoewel hij wel van het belang hiervan op de hoogte was gezien dit reeds in de eerste weigeringsbeslissing van de CGVS werd aangehaald;
- De documenten en foto's die verzoeker voorlegt omtrent het profiel van zijn broer, zijn niet overtuigend. Het betreffen enkel kopieën van badges, certificaten en brieven van de Amerikaanse overheid. Kopieën kunnen volgens de CGVS makkelijk bewerkt en vervalst worden. Wat betreft de tewerkstelling van zijn vader, legt verzoeker wel een origineel werkdocument neer. De CGVS neemt het verzoeker echter kwalijk dat hij geen enkele foto van hem samen met zijn vader kan voorleggen;
- Zelfs indien de vader en broer van verzoeker voor de Amerikaanse overheid zouden hebben gewerkt, dan nog toont verzoeker niet aan dat hij hierdoor persoonlijk problemen met de taliban ondervindt. Familieleden van personen die tot de ANSF behoorden, kunnen in bepaalde gevallen inderdaad te maken krijgen met vervolging wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. Verzoeker haalt geen dergelijke zaken aan. Het loutere feit dat verzoeker een familielid is van een vroeger lid van het ANSF, is op zich onvoldoende. Verzoeker haalt ook zelf aan dat er jegens hem geen bedreigingen werden geuit maar dat de taliban op zoek waren naar zijn vader;
- Verzoeker legt tegenstrijdige verklaringen af omtrent het tijdsverloop van het vertrek van zijn familieleden uit Afghanistan. Hij verklaart dat zijn broer Z. Afghanistan rond de tijd van de machtsovername (in augustus 2021) verliet. Uit de Amerikaanse documenten die verzoeker bijbrengt, blijkt echter dat door de Amerikaanse overheid aan zijn broer Z. reeds op 10 april 2021 een werkvergunning werd afgeleverd. Zijn vertrek uit Afghanistan moet dus veel vroeger hebben plaatsgevonden. Er werd aan verzoeker tijdens het tweede persoonlijk onderhoud gevraagd om documenten van de verblijfsprocedure van zijn broer Z. in de Verenigde Staten neer te leggen aangezien op die manier het correcte tijdsverloop zou kunnen worden achterhaald. Verzoeker heeft hieromtrent echter geen enkel document bijgebracht;
- Verzoeker verklaarde dat zijn vader ongeveer drie maanden voor de machtsovername zijn werkzaamheden voor de Amerikaanse overheid heeft gestopt. In de Amerikaanse documenten die verzoeker heeft voorgelegd, wordt daarentegen vermeld dat verzoekers' vader nog minstens tot juli 2021 voor de Amerikaanse troepen heeft gewerkt;
- Verzoeker heeft tegenstrijdige verklaringen afgelegd omtrent de actuele verblijfplaatsen van zijn broers;
- Verzoeker legt bijna geen enkel inhoudelijk document neer omtrent de procedures die zijn broer en zijn vader in de Verenigde Staten hebben doorlopen. Hij legt twee aanvraagdocumenten van zijn vader voor, doch dit betreffen geen documenten omtrent zijn verdere inhoudelijke immigratieprocedure aldaar;
- De CGVS besluit dat hij in het ongewisse verkeert omtrent de precieze werkzaamheden van verzoekers' familieleden in Afghanistan; de duur van hun tewerkstelling; het precieze tijdstip van hun vertrek en de inhoudelijke redenen van hun verblijfsstatuut in de Verenigde Staten;
- Verzoeker legt slechts vage verklaringen af omtrent de bedreigingen die het gezin van de taliban hebben ontvangen. Het gezin ontving telefonische bedreigingen maar verzoeker wist niet hoe vaak of wanneer dit voor het eerst gebeurde;
- Verzoeker legt weinig geloofwaardige verklaringen af omtrent het moment waarop de taliban zijn huis bezochten. Ze zouden op zoek zijn geweest naar zijn vader en zijn broer, maar verzoeker kan niet vertellen hoeveel talibs er waren. Daarnaast acht de CGVS het vreemd dat andere dorpelingen de

- gebeurtenis zouden hebben gefilmd, gezien het risico dat ze hierdoor zelf zouden lopen. Bovendien kunnen dergelijke video's ook makkelijk in scène worden gezet;
- Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de in Afghanistan achtergebleven familieleden nog zouden worden vervolgd. Zijn paternale oom woont bijvoorbeeld nog steeds in hetzelfde dorp. Verzoeker stelt dat zijn oom soms lastig gevallen wordt door de taliban en door hen wordt meegenomen. Uit deze verklaringen blijkt echter niet dat zijn oom zeer ernstige problemen kent in Afghanistan;
 - In zoverre verzoeker nog aanhaalt dat hij werd gefilmd toen hij in het Klein Kasteeltje aan het aanschuiven was en beweert dat dit filmpje viraal is gegaan op TikTok, kan hij dit op geen enkele wijze concreet aantonen. Daarnaast uit verzoeker in het filmpje geen enkele negatieve bemerking omtrent Afghanistan, de taliban of zijn persoonlijke asielsituatie;

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit de uiteenzetting van het middel dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (cf. RvS 21 maart 2007, nr. 169.217).

4.3 Beoordeling in het licht van (oud) artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.3.1 Identiteit

Verzoeker verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten. Tijdens zijn eerste interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken legde verzoeker geen enkel persoonlijk identiteitsdocument voor. Hij verklaarde "*ik heb mijn taskara verloren*" (zie vragenlijst DVZ, vraag nr. 26, p. 11). In het kader van de procedure die heeft geleid tot de eerste weigeringsbeslissing van de CGVS – die door de Raad werd vernietigd – heeft verzoeker wel zijn originele taskara voorgelegd. Verzoeker werd tijdens het eerste persoonlijk onderhoud bij de CGVS bevraagd over het feit dat hij in eerste instantie verklaarde dat hij zijn taskara verloren was. Verzoeker stelde dat hij zijn originele taskara in Afghanistan heeft achtergelaten en een kopie hiervan mee naar Europa had genomen. Die kopie zou hij onderweg zijn kwijtgeraakt waarna zijn paternale oom het origineel heeft opgestuurd (notities PO1, p. 4).

Verweerder acht verzoekers' identiteit niet aannemelijk omdat hij onjuiste verklaringen heeft afgelegd over zijn leeftijd. Zo verklaarde verzoeker bij zijn aankomst in België te zijn geboren in 2005 en aldus minderjarig te zijn. Uit een leeftijdsonderzoek uitgevoerd in opdracht van de Dienst Voogdij bleek echter dat hij op 14 maart 2022 een vermoedelijke leeftijd had van 24,3 jaar met een standaarddeviatie van 1,42 jaar. Verzoeker moet op dat moment in ieder geval minstens 23 jaar oud zijn geweest. Zijn geboortedatum werd vastgelegd op 1 januari 1999. Het taskara van verzoeker vermeldt dat hij 16 jaar oud zou zijn geweest in het jaar 1397 (in de Afghaanse kalender), waardoor verzoeker geboren zou zijn in het jaar 1381. Dit komt overeen met de periode maart 2002 – maart 2003 (in de Gregoriaanse kalender).

Verweerder schat de bewijswaarde van verzoekers' taskara bijzonder gering in 1) omdat hij bedrieglijke verklaringen heeft afgelegd omtrent zijn leeftijd; 2) omdat hij aanvankelijk verklaarde zijn taskara te zijn verloren waarna het originele taskara alsnog opduikt; en 3) omdat uit de "*COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude*", van 13 september 2024 blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden.

Voor de Raad volstaat de vaststelling dat verzoekers verklaring over zijn leeftijd niet strookt met het resultaat van de leeftijdstest niet om zijn identiteit in twijfel te trekken. Immers blijkt uit de beschikbare landeninformatie dat veel Afghanen hun exacte geboortedatum niet kennen en dat vaak schattingen worden gemaakt van de leeftijd op basis van fysieke kenmerken bij het opmaken van de taskara (zie Landinfo, "*Afghanistan: Taskara, passports and other ID documents*", p. 9 geciteerd in CGVS, COI Focus, "*Afghanistan Corruptie en documentenfraude*", 13 september 2024). Dit blijkt uit verzoekers taskara waarin zijn leeftijd in het jaar 1397

(corresponderend met de periode maart 2018 – maart 2019 in de Gregoriaanse kalender) op 16 jaar wordt geschat. Dat de leeftijd vermeld in zijn taskara is gebaseerd op een schatting, impliceert echter niet dat aan dit document bewijswaarde kan worden ontzegd op basis van de vaststelling dat hij volgens de leeftijdtest ouder is dan de door hem opgegeven leeftijd.

Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM) wees er in deze op dat de waarachtigheid van een vluchtrelaas moet beoordeeld worden op basis van de verklaringen van de verzoeker en de door hem voorgelegde documenten en dat documenten niet zonder meer buiten beschouwing kunnen worden gelaten louter omwille van het feit dat het kopieën zijn of op basis van een algemene bewering dat een document in theorie gekocht kan zijn. Een dergelijke benadering zou de specifieke situatie waarin verzoekers om internationale bescherming zich bevinden en de bijzondere moeilijkheden die zij ondervinden om bewijzen te leveren van de vervolging die zij hebben ondergaan miskennen (EHRM, M.A. v. Switzerland, Application no. 52589/13, 18 November 2014, § 62 e.v.). Ook het Hof van Justitie heeft er op gewezen dat elk document dat door de verzoeker ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming wordt overgelegd moet worden beschouwd als een element van dat verzoek waarmee rekening moet worden gehouden en dat het feit dat een document niet kan worden geauthentiseerd als zodanig niet kan rechtvaardigen dat een dergelijk document wordt uitgesloten van de behandeling van het verzoek waartoe de beslissingsautoriteit dient over te gaan overeenkomstig artikel 31 van richtlijn 2013/32 (HvJ, C-921/19, LH tegen Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, 10 juni 2021, punt 44).

Verder wijst de Raad erop dat voormelde documenten onderdeel zijn van een integrale geloofwaardigheidsbeoordeling waarbij de Raad alle elementen die beschikbaar zijn in het administratief dossier betreft, zoals de verklaringen en de feitelijke informatie die verzoeker voorlegt. Deze moeten worden gezien in hun onderlinge samenhang maar ook in het licht van verzoekers individuele situatie en persoonlijke omstandigheden.

Bovendien bevat het dossier nog andere aanwijzingen inzake de identiteit van verzoeker, die door de Raad niet als ongeloofwaardig worden beschouwd. Verzoeker heeft in zijn aanvullende nota van 14 mei 2026 onder meer het Amerikaans immigratiedossier van zijn vader Y. H. R. bijgebracht. Hierin bevindt zich een document getiteld *“Petition for Amerasion, Widow(er) or Special Immigrant”*. Het document betreft een aanvraag voor een *“Special Immigrant”* status ingediend door verzoekers' vader bij de Amerikaanse autoriteiten. Op pagina 5 van dit document bevindt zich de rubriek *“Part 5. Information About the Spouse and Children of the Beneficiary (continued)”*. Er wordt aan de vader van verzoeker gevraagd om een overzicht te geven van zijn familieleden. Uit deze rubriek blijkt dat de vader van verzoeker de volgende familieleden heeft opgelijst:

- M. Y. (diens echtgenote)
- Z. Y. – geboren in 1990 (kind)
- Z. Y. – geboren in 1994 (kind)
- H. Y. – geboren in 1996 (kind)
- B. Y. – geboren in 1998 (kind)
- A. Y. – geboren in 1998 (kind)
- Z. Y. – geboren in 2000 (kind)
- M. Y. – geboren in 2002 (kind)

Tijdens zijn eerste interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken werd verzoeker eveneens bevraagd over zijn familieleden. Hij verklaarde dat zijn vader Y. H. R. heet en zijn biologische moeder overleden is (zie vragenlijst DVZ, vraag nr. 13, p. 7; notities PO1, p. 5). Verzoeker verklaarde dat zijn vader intussen hertrouwd is. Verzoeker gaf daarnaast ook de namen op van zijn broers en zussen (zie vragenlijst DVZ, vraag 18, p. 9):

- Z. Y. – ongeveer 31 jaar oud;
- Z. Y. – ongeveer 27 jaar oud;
- M. Y. – ongeveer 15 jaar oud;
- K. Y. – ongeveer 26 jaar oud;
- B. Y. – ongeveer 25 jaar oud;
- H. Y. – ongeveer 24 jaar oud;
- Z. Y. – ongeveer 17 jaar oud;

Behoudens het feit dat verzoeker melding maakt van een zus K. Y., komen de namen en ook grotendeels de geboortedata van de broers en zussen die verzoeker heeft genoemd tijdens zijn eerste interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken overeen met de namen en geboortedata van de kinderen die verzoekers' vader heeft opgenoemd in het kader van zijn verblijfsaanvraag bij de Amerikaanse autoriteiten. Er dient eveneens te worden vastgesteld dat de vader van verzoeker in het kader van zijn verblijfsaanvraag bij de Amerikaanse autoriteiten aangaf een kind 'Y. A.' te hebben, dat geboren werd op 31 maart 1998. Dit stemt in grote mate overeen met de identiteitsgegevens van verzoeker die Y. A. heet en wiens geboortedatum na een

leeftijdsonderzoek provisorisch werd vastgesteld op 1 januari 1999. Het komt de Raad dan ook niet onaannemelijk voor dat de vader van verzoeker wel degelijk naar verzoeker verwijst als zijn zoon in het kader van zijn verblijfsaanvraag bij de Amerikaanse autoriteiten. Er kan evenmin abstractie worden gemaakt van het feit dat de informatie die door verzoeker werd verschaft aan de Dienst Vreemdelingenzaken in grote mate overeenkomt met de informatie die door verzoekers' vader werd aangebracht in het kader van zijn verblijfsaanvraag bij de Amerikaanse autoriteiten.

Verzoeker heeft daarnaast ook verschillende foto's voorgelegd die minstens een indicatie van zijn identiteit vormen. Zo heeft hij verschillende foto's voorgelegd waarop hij samen met zijn broer Z. staat afgebeeld. De identiteit van zijn broer Z. wordt door de CGVS niet betwist. Er ligt tevens een foto voor waarop zijn broer Z. samen met hun vader Y. H. R. wordt afgebeeld. Het betreft duidelijk steeds dezelfde personen.

De Raad is dan ook van oordeel dat de door verzoeker voorgelegde originele taskara in combinatie met de kopieën van de taskara's van zijn broer Z. en van zijn vader; hun Afghaanse paspoorten; de kopieën van de Amerikaanse identiteitsbewijzen van zijn broer Z. en van zijn vader; de informatie die door verzoekers' vader wordt aangebracht in het aanvraagformulier "*Petition for Amerasion, Widow(er) or Special Immigrant*" en de foto's waarop de familieleden samen staan afgebeeld evenals de verklaringen van verzoeker over zijn identiteit gezien in het licht van voormelde objectieve landeninformatie volstaat om zijn identiteit aannemelijk te maken.

4.3.2 Werkzaamheden van verzoekers' familieleden voor de Amerikaanse overheid in Afghanistan

Verzoeker vreest bij terugkeer naar Afghanistan te worden vervolgd door de taliban omwille van de werkzaamheden van zijn oudere broer en zijn vader voor een Amerikaanse organisatie op de luchthaven van Jalalabad. Uit verzoekers verklaringen blijkt dat zijn vader en zijn broer voor 'de OGA' werkten in de luchthaven van Jalalabad. Dit was een organisatie die tot de Amerikaanse overheid behoorde (notities PO1, p. 9). Ze waren soldaten die er moesten patrouilleren (notities PO1, p. 7). Zijn vader werkte in shifts van 8 of 12 uur en verdiende hiermee een loon van 420 dollar (notities PO1, p. 9-10). Kort voor de machtsovername door de taliban, startte zijn vader de aanvraagprocedure op voor een verblijf in de Verenigde Staten (notities PO1, p. 11). Ook zijn oudere broer die werkzaam was voor deze Amerikaanse organisatie, verblijft intussen in de Verenigde Staten. Ter staving van de werkzaamheden van zijn broer en zijn vader, heeft verzoeker verschillende documenten overgemaakt. Zo legde hij onder meer verschillende werkdocumenten; aanbevelingsbrieven van de Amerikaanse ambassade in Kabul; foto's van zijn broer tijdens het werk en werkbades neer. Bij zijn aanvullende nota van 14 mei 2026 voegt verzoeker tevens het immigratiedossier van zijn vader toe, waarin zich een document getiteld "*Petition for Amerasion, Widow(er) or Special Immigrant*" bevindt. Uit de rubriek "*Part. 2. Classification Requested*" volgt dat verzoekers' vader een verblijfsrecht in de Verenigde Staten heeft aangevraagd als "*Special Immigrant Afghanistan National who was employed by or on behalf of the U.S. Government or the International Security Assistance Force (ISAF) in Afghanistan*". In tegenstelling tot hetgeen verweerder ter terechtzitting argumenteert, kan uit de voorgelegde stukken dan ook wel degelijk worden afgeleid om welke reden verzoekers' vader bescherming heeft gekregen in de Verenigde Staten. Er ligt tevens een "*Letter of Recommendation for: H. R. Y., son of N. M.*" voor van 7 juli 2021, opgesteld door een 'Kabul Annex Human Resources Representative' van de Amerikaanse ambassade in Kabul. Dit document stelt als volgt: "*As of 7/7/2021 Department of State (DOS) Annex recommends H. R. Y., son of N. M. for the DOS Afghan Special Immigrant Visa (SIV) program. Due to his work for the U.S. Government at DOS Annex, he has been the target of threats on his life. Because of these threats, DOS Annex and H. R. Y. himself fear for his life, especially as U.S. troops start to withdraw from Afghanistan. H. R. Y. has provided faithful and valuable service to the U.S. Government at DOS Annex since 01-Nov-2002 and has faced significant threat to himself and his family as a result of his dedication to DOS Annex and the U.S. Government's mission in Afghanistan. His contributions to the mission have no doubt benefited U.S. Government interests and national security. I am confident that H. R. Y. poses no threat to the national security of the United States [...]*". Ook verzoekers verklaringen over de reisweg van zijn vader stemmen overeen met de documenten die bij de aanvullende nota van 14 mei 2026 worden gevoegd. Verzoeker verklaarde tijdens zijn tweede persoonlijk onderhoud dat zijn vader werd geëvacueerd vanuit Afghanistan naar Qatar, waar hij tot 2023 heeft verbleven (notities PO2, p. 6-7). Uit onder meer de documenten "*IOM – Vlucht- en vertrek-informatie*" en "*IOM TRAVEL LOAN PROMISSORY NOTE*" blijkt dat "3 individuals" waaronder de vader van verzoeker op 20 december 2023 met behulp van de Internationale Organisatie voor Migratie van de Verenigde Naties van Qatar naar de Verenigde Staten zijn gereisd.

In de bestreden beslissing wordt geen geloof gehecht aan het beweerde werk van verzoekers' broer en vader voor de Amerikaanse overheid omdat verzoeker enkel vage verklaringen kan afleggen omtrent hun functies en verder weinig details weet te vertellen. Ook de foto's en documenten die verzoeker bijbrengt, kunnen volgens de CGVS niet overtuigen. Aangaande de werkzaamheden van zijn broer legt verzoeker enkel kopieën van officiële documenten voor. De CGVS wijst opnieuw op de beperkte bewijswaarde van (kopieën) van Afghaanse documenten. De foto's waarop zijn broer tijdens zijn werkzaamheden is afgebeeld, zien er

volgens de CGVS niet officieel uit. De Raad is echter van oordeel dat de argumentatie van de CGVS niet opweegt tegen de veelheid aan informatie en documentatie die verzoeker bijbrengt. Het enkele feit dat er slechts kopieën van officiële documenten van tewerkstelling van de broer worden bijgebracht en dat de foto's van zijn broer tijdens zijn tewerkstelling er niet 'officieel' uit zien, neemt niet weg dat verzoeker onder meer verschillende documenten uitgaande van de Amerikaanse overheid heeft bijgebracht die aannemelijk maken dat de vader van verzoeker voor hen tewerkgesteld was sinds 2002. Er moet op worden gewezen dat verzoeker een reeks overtuigende documenten heeft voorgelegd die, in combinatie met zijn eigen verklaringen, ertoe leiden dat de tewerkstelling van zijn vader voor de Amerikaanse overheid aannemelijk wordt gemaakt: er liggen verschillende werkdocumenten voor; er liggen aanbevelingsbrieven van de Amerikaanse overheid voor waaruit blijkt dat zijn vader een geruime tijd voor hen tewerkgesteld was; verzoeker brengt kopieën bij van de Amerikaanse verblijfskaarten van zijn vader en zijn broer; hij legt een kopie voor van het Amerikaanse immigratiedossier van zijn vader waaruit blijkt dat zijn vader een verblijfsstatus als *“Special Immigrant Afghanistan National who was employed by or on behalf of the U.S. Government or the International Security Assistance Force (ISAF) in Afghanistan”* heeft aangevraagd; er worden documenten van de Internationale Organisatie voor Migratie van de Verenigde Naties voorgelegd waaruit blijkt dat de vader van verzoeker samen met enkele andere familieleden vanuit Qatar naar de Verenigde Staten werd geëvacueerd waarna ze aldaar een verblijfsstatuut hebben gekregen. De argumentatie van de CGVS volstaat dan ook niet om de tewerkstelling van verzoekers' vader voor de Amerikaanse overheid in twijfel te trekken. Gelet op de voorliggende stavingsstukken, zijn verzoekers verklaringen over het werk van zijn vader en zijn broer, hoewel ze niet zeer gedetailleerd zijn, alsnog niet geheel ongeloofwaardig te noemen. Hoe dan ook wijst de Raad erop dat eventuele twijfels over bepaalde aspecten van een relaas, de Raad niet ontslaan van de verplichting om de vrees voor vervolging te toetsen voor wat betreft die elementen waar geen twijfel over bestaat. De verklaringen van verzoeker omtrent de tewerkstelling van zijn vader en zijn broer voor een Amerikaanse organisatie zijn op dit punt consistent gebleven. Verzoeker heeft coherente verklaringen afgelegd omtrent het profiel van zijn broer en van zijn vader. Samen beoordeeld met de documenten die hij ter staving van zijn verklaringen over het werk van zijn vader en broer neerlegde, dient te worden besloten dat verzoeker aannemelijk maakt dat zijn vader en zijn broer voor de Amerikaanse overheid hebben gewerkt.

De volgende vraag die zich stelt is of er in hoofde van verzoeker, in zijn hoedanigheid van zoon/broer van een persoon die was tewerkgesteld voor de Amerikaanse overheid in Afghanistan, bij terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging bestaat. Hierbij komt het de bevoegde overheid toe om het risico op vervolging te beoordelen dat voortvloeit uit de elementen waarover geen twijfel bestaat en vervolgens een toekomstgerichte beoordeling te maken van de vrees voor vervolging bij terugkeer naar Afghanistan.

Het gegeven dat verzoeker geen gewag maakt van persoonlijke bedreigingen door de taliban gericht aan hem zelf, neemt niet weg dat verzoeker Afghanistan heeft verlaten ten tijde van de machtsovername door de taliban, die plaatsvond op 15 augustus 2021, hetgeen onmiskenbaar een nieuw feit is. Er kan redelijkerwijze worden aangenomen dat de machtsovername door de taliban leidt tot een nieuwe (machts)dynamiek, niet alleen op nationaal niveau maar ook op lokaal niveau. Verzoekers vervolgingsvrees moet dan ook worden beoordeeld vanuit deze nieuwe (machts)dynamiek. Bijgevolg kan niet worden uitgesloten dat waar verzoeker niet aannemelijk maakt in het verleden te zijn vervolgd door de taliban, er heden in het licht van de nieuwe situatie in Afghanistan wel een gegronde vrees voor vervolging in zijn hoofde kan worden aangenomen. Verzoeker voert nog aan dat de taliban op zoek gaan naar voormalige overheidsmedewerkers maar dat ze, wanneer ze hen niet kunnen vinden, verder op zoek gaan naar diens zonen. Wanneer de zoon ook niet te vinden is, gaat de taliban opzoek naar de kleinzonen (notities PO2, p. 10). Hij verklaart dat de taliban zijn paternale oom lastigvallen omdat zijn vader Afghanistan al heeft verlaten. De Raad acht het dan ook niet ondenkbaar dat de taliban ook verzoeker zouden benaderen bij terugkeer naar Afghanistan.

In de bestreden beslissing wordt gesteld dat *“wat uw specifieke situatie betreft, kan verder worden opgemerkt dat uit de aanwezige informatie blijkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden – in zoverre hier in casu geloof aan gehecht kan worden – in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. U haalt geen dergelijke zaken aan (CGVS 2, p. 10). Het loutere feit dat u een familielid bent van een vroeger lid van het ANSF, waarvan u a priori niet aannemelijk maakt dat hij zélf te maken had met daden van vervolging (cfr. supra), is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken”*.

Evenwel kan de Raad zich, na alle beschikbare landeninformatie in het administratief dossier in acht genomen te hebben en af te hebben gewogen, niet achter deze risicoanalyse scharen.

In de EUAA *“Country Guidance: Afghanistan”* van mei 2024 worden personen die banden hadden met/werkten voor buitenlandse troepen die in Afghanistan aanwezig waren, zoals tolken,

veiligheidspersoneel, civiele contractanten, beheerders en logistiek personeel omschreven als een risicoprofiel. Voor de machtsovername gedurende de jaren van het conflict in Afghanistan was personeel dat voor buitenlandse militaire troepen werkten, een prioritair doelwit voor de taliban. Artikel 11 van de gedragscode van de taliban legt de executie op van personen die voor 'Kofaar' (buitenlandse ongelovigen) werken, met inbegrip van tolken. Leden van strijdkrachten die met buitenlandse troepen samenwerkten, contractanten en 'spionnen' werden door de taliban verantwoordelijk gehouden voor het doden van Afghaanse burgers. Personen die tot deze profielen behoorden werd publiekelijk als criminelen geduid en gevisieerd. Personen die niet op de loonlijst stonden van buitenlandse troepen maar algemeen onderhoudswerk deden werden niet zo systematisch gevisieerd, maar aanvallen tegen deze personen kwamen voor. Na de machtsovername vroegen duizenden tolken die voor de buitenlandse troepen hebben gewerkt visa aan om het land te kunnen verlaten. De Amerikaanse overheid is erin geslaagd de meeste van hun Afghaanse informanten en spionnen en hun verwanten uit het land te evacueren en vele Afghanen die met de buitenlandse troepen werkten konden het land ontvluchten in het kader van evacuatieprogramma's. Vele duizenden tolken en andere medewerkers van de buitenlandse troepen bleven evenwel achter in Afghanistan en leefden ondergedoken afgezonderd van hun families en verhuisden regelmatig om uit de handen van de taliban te blijven.

Na de machtsovername werd weliswaar een algemene amnestie afgekondigd door de taliban ten aanzien van iedereen die tegen hen gevochten had, maar de taliban bleken niet bij machte of wilden niet verhinderen dat hun soldaten wraak namen tegen personen met dergelijke profielen. Er zijn gevallen gerapporteerd van bedreigingen, standrechtelijke executies, detentie, foltering en gedwongen verdwijningen van personen die betrokken waren bij de buitenlandse troepen.

In de beschikbare bronnen wordt verder gesteld dat over de grootte van het risico voor personen die met westerse troepen hebben gewerkt, geen eenduidig beeld bestaat. Volgens een bron konden velen teruggaan naar hun dagelijks leven, maar tegelijk wordt aangegeven dat een persoon die bekend was vanwege werk met buitenlandse troepen meer gevaar loopt lastiggevallen of mishandeld te worden dan anderen. Vaak is de grootste angst van personen onder dit profiel dat iemand hen zal 'verklikken' of een verhaal over ze zal verzinnen omdat ze vanwege een andere reden onenigheid hebben. In hoeverre een persoon doelwit was van wraakacties en vervolging hing af van verschillende factoren. Volgens een bron waren personen die gewerkt hebben voor de Amerikaanse troepen kwetsbaarder dan degenen die voor de troepen van andere mogendheden gewerkt hebben. Verder speelde ook de mate waarin de directe omgeving en de taliban op de hoogte waren van de voormalige positie van de betrokkene een rol. Dorpsbewoners op plekken waar de buitenlandse troepen zich 'slecht' gedragen zouden hebben tegenover de lokale gemeenschap, zouden meer geneigd zijn om informatie met de taliban te delen. De taliban waren doorgaans goed geïntegreerd in de lokale gemeenschappen en wisten daardoor ook goed wie er voor buitenlandse troepen heeft gewerkt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", juni 2023, p. 83, geciteerd in COI Focus Afghanistan, "*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban*" van 14 december 2023).

In de EUAA "*Country Guidance: Afghanistan*" wordt gesteld dat voor personen die voor buitenlandse troepen werkten in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging wordt aangenomen, dat familieleden van dergelijke personen in bepaalde omstandigheden een gegronde vrees voor vervolging kunnen hebben en dat de beschikbare landeninformatie aangeeft dat vervolging in dergelijke gevallen hoogstwaarschijnlijk plaatsvindt omwille van een toegeschreven politieke overtuiging.

Gelet op hetgeen hierboven is uiteengezet over het profiel van een familielid van personen die voor buitenlandse troepen hebben gewerkt, kan redelijkerwijze worden aangenomen dat verzoekers familieband met een soldaat die voor een Amerikaanse organisatie in Afghanistan heeft gewerkt en momenteel in de Verenigde Staten woont, in geval van terugkeer naar zijn dorp de negatieve aandacht van de (lokale) taliban zal trekken.

Verzoekers profiel als familielid van een voormalig medewerker van de Amerikaanse troepen dient samen met de andere risicofactoren met betrekking tot de door hem geuite vrees om als een persoon te worden beschouwd die verwesterd is, beoordeeld te worden.

4.3.3 Terugkeer uit het westen van een persoon met een risicoprofiel

De Raad houdt er rekening mee dat verzoeker Afghanistan ongeveer vijf jaar geleden heeft verlaten, in augustus 2021, ten tijde van de machtsovername door de taliban toen hij ongeveer 22 jaar oud was volgens zijn geschatte geboortedatum. Verzoeker beroept zich op een vrees voor vervolging omdat hij in geval van terugkeer door de taliban en de lokale gemeenschap zal beschouwd worden als een persoon die beïnvloed is door westerse waarden. Verzoeker vreest dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal worden aanzien als een "*verwesterde misdadiger*" omdat hij naar een "*niet-moslim land*" is gegaan om er asiel aan te vragen. Hij zou in Afghanistan de aandacht trekken van de plaatselijke bevolking en/of de taliban, die hem als ongelovige

zouden aanzien. Ter terechtzitting zet verzoeker uiteen dat hij zich niet meer zou kunnen aanpassen aan de Afghaanse normen en waarden indien hij zou moeten terugkeren naar zijn herkomstland. Intussen verblijft hij al enkele jaren in Europa, heeft hij een tewerkstelling in België, heeft hij alcohol leren drinken en bezoekt hij regelmatig koffieshops. Verzoeker benadrukt ook opnieuw dat zijn familieleden in de Verenigde Staten, een westers land, verblijven. Ten slotte vreest verzoeker ook negatief te worden gepercipieerd door de taliban nadat een video waarop hij te zien is bij het Klein Kasteeltje viraal zou zijn gegaan op TikTok. De taliban zouden zijn oom hebben lastiggevallen omwille van deze video.

Beschermingsverzoeken gebaseerd op (toegeschreven) verwestering of normoverschrijding in het buitenland kunnen verband houden met de vervolgingsgronden politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

Het begrip 'politieke overtuiging' houdt onder meer in dat de verzoeker een opvatting, gedachte of mening heeft betreffende een aangelegenheid die verband houdt met potentiële actoren van vervolging en hun beleid of methoden, zonder dat de verzoeker zich in zijn handelen noodzakelijkerwijs door deze overtuigingen, gedachten of meningen moet hebben laten leiden (oud artikel 48/3 §4, punt e van de Vreemdelingenwet). Het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat het begrip 'politieke overtuiging' ruim moet worden uitgelegd en, geïnterpreteerd in het licht van artikel 11 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, elke opvatting, gedachte of mening omvat die, zonder noodzakelijkerwijs rechtstreeks en onmiddellijk politiek van aard te zijn, tot uiting komt in een handelen of nalaten dat door actoren van vervolging zo wordt opgevat dat het ziet op een aangelegenheid die verband houdt met die actoren of hun beleid en/of hun methoden en een uiting van oppositie of verzet daartegen vormt.

De nadruk wordt gelegd op de perceptie van de politieke aard ervan door de actoren van vervolging en niet op de persoonlijke motieven van de verzoeker (HvJ, C-280/21, Migracijos departamentas, 12 januari 2023, punten 26, 32). Verder kan volgens het Hof een opvatting, gedachte of mening van een verzoeker die nog niet negatief in de belangstelling heeft gestaan van potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst reeds onder dit begrip vallen indien deze verzoeker verklaart die opvatting, gedachte of mening te hebben of te uiten. Bij de beoordeling of de vrees van een verzoeker voor vervolging wegens zijn politieke overtuiging gegrond is, moet volgens het Hof rekening worden gehouden met het feit dat die overtuiging vanwege de mate waarin deze wordt geuit of eventueel door die verzoeker verrichte activiteiten om die overtuiging te promoten – de negatieve belangstelling van potentiële actoren van vervolging in het land van herkomst van de verzoeker heeft gewekt of kan wekken. De sterkte van de politieke overtuiging die de verzoeker stelt te hebben en de eventueel verrichte activiteiten om deze overtuiging te promoten spelen een rol bij de beoordeling van dit risico. Het is volgens het Hof echter niet vereist dat de betrokken overtuiging zo diepgeworteld is bij de verzoeker dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst het uiten ervan niet achterwege zou kunnen laten en zo het risico loopt slachtoffer te worden van vervolging in de zin van artikel 9 van die richtlijn. Een verzoeker wiens politieke overtuiging niet fundamenteel of diepgeworteld is, kan immers ook worden vervolgd wegens die politieke overtuiging of wegens *“enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in dat land, rekening houdend met de persoonlijke situatie van de verzoeker en de algemene context van dat land”* (HvJ, C-151/22, S, A tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, in tegenwoordigheid van Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen (UNHCR), 21 september 2023, punten 36-37 en 46, 49).

De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en de informatie hierover blijft beperkt en anekdotisch. Volgens persberichten stuurde Frankrijk in maart 2023 één Afghaanse man en Duitsland in maart 2024 28 Afghanen gedwongen terug. In juli 2025 stuurde Duitsland nogmaals 81 Afghanen gedwongen terug. Oostenrijk stuurde in oktober 2025 een Afghaanse man terug. Het ging telkens om personen die criminele feiten hadden gepleegd. Volgens Der Spiegel werden deze personen opgesloten bij terugkeer maar na een week weer vrijgelaten, terwijl een aantal onder een vorm van huisarrest geplaatst en ondervraagd werden (EUAA, *“Afghanistan - Country Focus”*, januari 2026, p. 50).

Volgens het Algemeen Ambtsbericht is het, net omwille van de beperkte en anekdotische informatie hierover, onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, (EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, augustus 2022, p. 53-55; *“Algemeen Ambtsbericht Afghanistan”*, p. 148-149; COI Focus Afghanistan, *“Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023”*, p. 36). Hoewel uit objectieve landeninformatie heden niet blijkt dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen, zijn er indicaties dat vervolging of mishandeling kan voorkomen tegen personen die behoren tot een risicoprofiel en hun familieleden (UNAMA, *“No safe haven: Human rights risks faced by persons involuntarily returned to Afghanistan”*, van juli 2025, p. 19 en Zwitserse Staatssecretariat für Migration (SEM) *“Focus Afghanistan. Return from abroad”* van 14 februari 2025, p. 35-36).

Gelet op de individuele omstandigheden die verzoekers zaak kenmerken – met name zijn risicoprofiel als familielid van een voormalige werknemer van de Amerikaanse overheid en het feit dat hij terugkeert vanuit het Westen waar hij sinds 2021 verblijft en het feit dat hij zich identificeert met Westerse waarden – cumulatief beoordeeld alsook afgewogen in het licht van de beschikbare algemene landeninformatie, zijn er heden voldoende elementen voorhanden om in hoofde van verzoeker een gegronde vrees voor vervolging bij terugkeer naar Afghanistan aan te nemen, waarbij in zijn geval een verband kan worden gelegd tussen de gevreesde vervolging en een toegeschreven politieke overtuiging. Het feit dat de naaste familieleden van verzoeker tevens Afghanistan zijn ontvlucht en een beschermingsstatuut hebben gekregen in de Verenigde Staten, verhoogt alleen maar het risico dat verzoeker in geval van terugkeer naar Afghanistan zal opvallen in de lokale gemeenschap en bij de lokale talibanleiders. *In casu* kan redelijkerwijze aangenomen worden dat de lokale talibanleiders op de hoogte zijn van de vroegere activiteiten van zijn vader en broer en dat verzoeker in geval van terugkeer naar zijn regio van herkomst in de provincie Nagarhar omwille van zijn familiale band met personen die in het verleden met de Amerikanen samenwerkten, in de kijker zal lopen en de negatieve aandacht zal trekken van lokale talibanleiders of leden van de lokale gemeenschap.

De Raad is van oordeel dat gelet op het geheel van bovenstaande elementen en factoren eigen aan verzoeker, hij aannemelijk maakt dat de kans reëel is dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan zal opvallen en in de negatieve aandacht van de lokale gemeenschap en leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan en er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat verzoeker daarbij wordt gepercipieerd, onder meer omwille van zijn traject in België en hier verworven westerse gewoontes, als een persoon die beïnvloed of aangetast is door buitenlandse waarden of de religieuze, morele of sociale normen in het buitenland heeft overschreden en hem daarom een politieke en religieuze overtuiging wordt toegedicht die niet getolereerd wordt door het talibanregime.

De Raad treedt de conclusie in de EUAA “*Afghanistan Country Guidance*” van mei 2024 (p. 123) bij dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgen ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming. Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel worden geconcludeerd dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat is om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden.

Gezien de taliban geen actor van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op. De EUAA “*Afghanistan Country Guidance*” van mei 2024 concludeert terecht dat momenteel een intern vestigingsalternatief in geen enkel deel van Afghanistan aan de orde is (p. 124-126). Er is geen actuele informatie voorhanden waaruit blijkt dat hierover thans anders moet geoordeeld worden.

Er blijkt nergens uit dat op verzoeker een van de uitsluitingsclausules van het Vluchtelingenverdrag van toepassing is.

In acht genomen wat voorafgaat, wordt verzoeker erkend als vluchteling. Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat artikel 3, 1) en 5) *juncto* artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 niets wijzigt aan hetgeen voorafgaat, daar de materiële voorwaarden om als vluchteling erkend te worden dezelfde gebleven zijn.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien augustus tweeduizend zesentwintig door:

N. MOONEN, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

S. VANDEVORST, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VANDEVORST

N. MOONEN